

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 647/2015
29.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Јанка Лазаревића, Радмиле Драгичевић-Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Р., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. у вези са чланом 61. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката А.А., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К бр.41/13 од 18.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.570/14 од 29.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 29. јула 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Р. – адвоката А.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К бр.41/13 од 18.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.570/14 од 29.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К бр.41/13 од 18.11.2013. године, окривљени С.Р. оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. у вези са чланом 61. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и свих дужности везаних за располагање, коришћење, управљање и руковођење туђом имовином или чувањем те имовине у року од 5 година од дана правноснажности пресуде. Истовремено, према окривљеном је изречена и споредна новчана казна у износу од 400.000,00 динара и одређено је да ће ову казну окривљени платити у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, те да ће изречена новчана казна, уколико не буде плаћена, бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Окривљени је обавезан и да на име паушала плати износ од 20.000,00 динара, те на име трошкова поступка износ од 52.658,00 динара, као и да оштећеном Ш. "К." ДОО Л. из К. плати износ од 87.750,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.570/14 од 29.04.2015. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу, преиначена је пресуда Вишег суда у Прокупљу К бр.41/13 од 18.11.2013. године, тако што је окривљени оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези са чланом 61. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године. Истовремено је према окривљеном изречена мера безбедности забране вршења дужности везаних за располагање, коришћење, управљање или руковање туђом имовином или за чување те имовине у трајању од 5 година рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што је одређено и да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом, жалбе окривљеног С.Р. и његовог браниоца, као и жалба Вишег јавног тужиоца у Прокупљу у осталом делу, одбијене су као неосноване, осим у делу одлуке о споредној казни, у ком делу је усвојена жалба окривљеног и одбијен предлог Вишег јавног тужиоца у Прокупљу за изрицање новчане казне из члана 48. став 2. КЗ, при чему је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Р. – адвокат А.А., због повреде закона, и то одредаба члана 234. КЗ и члана 103. став 1. тачка 6. КЗ, те због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5. ЗКП, са предлогом Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз налог да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. ЗКП, Врховни касациони суд је оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац је у захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења, само формално означио да су "правноснажном пресудом повређене одредбе члана 234. КЗ ... због тога што окривљени С.Р. није одговорно лице у смислу цитиране законске одредбе", што би представљало повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, односно његовом браниоцу. Међутим, у образложењу захтева наводи да окривљени С.Р. није имао својство одговорног лица у привредном друштву Ш. "К." ДОО Л., већ својство сувласника са 49,5% акција, због чега не може представљати одговорно лице у смислу члана 112. КЗ у вези са чланом 234. КЗ, дакле полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и браниоцима окривљених.

Надаље, захтевом за заштиту законитости, правноснажна пресуда побија се због повреде одредаба члана 103. став 1. тачка 6. КЗ, дакле указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што се у образложењу захтева наводи да из изведених доказа произилази да је износ наводне штете коју је окривљени проузроковао у предузећу Ш. "К." ДОО Л., односно износ прибављене противправне имовинске користи нетачно приказан, указујући на тај начин на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у овом делу. С тим у вези, у захтеву се истиче да би окривљени у конкретном случају могао одговорати само за извршење кривичног дела из члана 234. став 1. КЗ, обзиром на висину прибављене противправне имовинске користи, за које дело је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, а не за кривично дело из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези са чланом 61. КЗ, за које је правноснажном пресудом оглашен кривим.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Р. у овом делу оцењен недозвољеним.

Најзад, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5. ЗКП, указујући да је главни претрес одржан без лица чије је присуство на главном претресу обавезно (без браниоца окривљеног – адвоката М.Ј.), а због које повреде, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, окривљенима и браниоцима окривљених подношење захтева за заштиту законитости није дозвољено. Стога је захтев и у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.